

og Mennesker; det nytter ikke, at det bliver en Mand, der i væsentlig Grad er Kontormenneske og Teoretiker; den anden Side af Opgaven maa han ogsaa kunne varetage. De Folk, der sendes ud, maa nøje kende vore Tarv og vore Krav, og hvad vi herhjemme har at yde og hyde, for at de kan opsøge og anvise Markeder for den Vare, vi har, og de maa kunne give Raad og Vejledning om, i hvilken Retning f. Eks. en lønnende Avl bør ledes, og i hvilken Retning vor Produktion bør gaa.

Men alt dette kræver, som jeg sagde før, en meget levende Forbindelse mellem Konsulenterne og Landbrugets Organisationer. Uden det betyder det hele efter min Mening for lidt. Det forstaar man indenfor Landbrugets Organisationer, og derfor har man ogsaa ønsket, at vore Landbrugskonsulenter, der bliver ansat i Udlandet, skulde have Adgang til hurtig og intim Forbindelse med det danske Landbrug gennem et Udvalg, der nedsættes af Landbrugsorganisationerne. Det skulde være saaledes, at naar disse vore Udsendinge i Udlandet vil have Besked om et eller andet Forhold vedrørende vort Landbrugs Arbejde herhjemme, skal de have et saadant sagkyndigt Udvalg, der er valgt af disse forskellige Organisationer, at henvende sig til, som kunde skaffe dem alle de Oplysninger vedrørende det paa-gældende Forhold; og omvendt skulde Landbruget igennem det samme sagkyndige Udvalg, eventuelt med Ministeriet som Mellemand, ogsaa kunne faa de Oplysninger om de enkelte Spørgsmaal, udefra, som det mente at kunne have Nytte af.

Denne Side af Sagen anser jeg for at være meget vigtig, og Spørgsmaalet har været drøftet ved forskellige saakaldte tvangfri Møder, der har været afholdte mellem de forskellige Landbrugsorganisationer. Der har i de senere Aar med Mellemløb været afholdt tvangfri Fællesmøder af Landhusholdningsselskabet, de samvirkende danske Landboforeninger, de samvirkende danske Husmandsforeninger og Andelsudvalget, hvor de Spørgsmaal, der har Betydning for det samlede Landbrug, er blevet drøftet. Jeg minder om, at vor sidste Landbrugs-Statskonsulent i Tyskland var Arup. Han døde i 1912, og siden har vi ikke haft nogen Repræsentant i Tyskland. Som jeg nævnede før, har vi kun Repræsentanter i England og Rusland. Ved de tvangfri Møder, der blev afholdt den 23. November 1915, 25. Februar 1916 og 5. Maj 1916, har man drøftet dette Spørgsmaal, og Drøftelsen resulterede i, at man

androg Landbrugsministeriet om, at der maatte blive gjort indledende Skridt til Ansættelse af en ny Konsulent i Tyskland. Paa disse Møder blev ogsaa drøftet Nødvendigheden af, at der blev nedsat et sagkyndigt Landbrugsudvalg, som kunde være et Mellemlid mellem Landbrugsorganisationerne og de herfra udsendte Statskonsulenter. Denne Tanke vandt afgjort og meget varm Tilslutning hos de 3 Organisationer: Landhusholdningsselskabet, Landboforeningerne og Andelsudvalget, hvorimod den 4de Organisation, de samvirkende danske Husmandsforeninger, erklærede, at det kunde de ikke være med til. Der har senere, den 7. September 1917, været afholdt et nyt Møde, hvor Spørgsmaalet igen blev drøftet, men beklageligvis med samme Resultat, at Husmandsforeningerne ikke kunde give deres Tilslutning. Jeg forstaar ikke rigtigt, hvorfor Husmandsforeningerne har stillet sig saaledes overfor dette Spørgsmaal, hvilke saglige Grunde de har haft til ikke at medvirke til Nedsættelsen af et saadant efter min Mening og efter manges Mening saa overmaade nyttigt sagkyndigt Udvalg. Jeg har desværre ogsaa det Indtryk — men det kan man jo faa bekræftet eller afkræftet —, at den højtærede Landbrugsminister er noget imod Oprettelsen af et saadant sagkyndigt Mellemlid mellem Landbruget og Landbrugskonsulenterne i Udlandet. Hidtil har det været saaledes, at Landbrugsorganisationerne ikke har haft nogen direkte Føling med Konsulenternes Arbejde, de har ikke faaet forelagt de Indberetninger, som Konsulenterne har sendt hjem, de er blevet registreret og journaliseret i Landbrugsministeriet og saa ligger de der. Paa de jyske Landboforeningers Delegeretmøde i Efteraaret holdt Statskonsulenten i Rusland, Hr. Otto Nielsen, paa Opfordring et Foredrag, der nærmest formede sig som en Gengivelse af en Indberetning, han havde sendt til Ministeriet, og denne Indberetning fik de jyske Landboforeninger Tilladelse til at optrykke, saaledes at den kom til Landbrugets Kundskab, hvad der sandsynligvis ellers ikke vilde være sket.

Jeg er overbevist om, at ogsaa Statskonsulenterne føler det som en stor Mangel, at de ikke har nogen direkte Forbindelse med det praktiske Landbrug. Dersom den ikke ubetydelige Bevilling, som gaar hertil, skal gøre fuld Nytte, dersom disse Mænds Arbejde skal komme til at gøre den Nytte, det kan gøre, er jeg overbevist om, at der maa være et bedre Samvirke end hidtil mellem dem og det Erhverv,